

Δημήτρης Μπισλάνης
Ο αγαπημένος «μοχθηρός», του κινηματογράφου μας !
Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Υποδύθηκε με ασύλληπτη πειστικότητα και παραστατική ενάργεια το ρόλο του «κακού», του αυστηρού αδελφού, του μαστροπού της νύχτας και άλλους αντίστοιχους ειδικούς ρόλους και χρωμάτισε τον ελληνικό κινηματογράφο, με το σπάνιο δραματικό του ήθος, ο αξέχαστος Δημήτρης Μπισλάνης. Τα αδρά του χαρακτηριστικά, αλλά και ο βαθύς λυρισμός του, του επέτρεπαν να διαπρέπει στον δύσκολο ρόλο του κακού, για αυτό ο βορειοελλαδίτης ηθοποιός, αποτέλεσε απαραίτητη υποκριτική επένδυση για όλους τους μεγάλους μας σκηνοθέτες που συνεργάστηκε. Αλησμόνητη έτσι θα μείνει σε όλους τους

σινεφίλ, η κορυφαία ερμηνεία του στην ταινία «28 Οκτωβρίου 1940, ώρα 5:30» (1971) του Κώστα Καραγιάννη, μαζί με τους Λάκη Κομνηνό, Βέρα Κρούσκα, Χρήστο Πολίτη, Φερνάντο Σάντσο, που υποδύεται με άφατο κυνισμό τον γερμανό υπαξιωματικό, συνεργάτη του Λάκη Κομνηνού, με τον οποίο διαχέουν στο υπο κατάληψη ελληνικό χωριό, την θηριωδία του ναζισμού, με εγκλήματα και ανθρώπινα βασανιστήρια ! Επίσης η ερμηνεία του στο επικό ιστορικό μας δράμα «Κοντσέρτο για πολυβόλα» (1967) του Ντίνου Δημόπουλου, όπου υποδύεται, τον ανακριτή ασφαλείας, επίσης την ανάλογη συμμετοχή του στην έξοχη «Λόλα» (1964) πάλι του Ντίνου Δημόπουλου, που παίζει ένα παλιόμουτρο του υποκόσμου της τρούμπας στον Πειραιά, τον αρχισυντάκτη εφημερίδος στην «Βίλα των οργίων», τις συμμετοχές του στις: «Το χύμα βάφτηκε κόκκινο» (1964), «Το δόλωμα» (1964), «Κατη-γορώ τους ανθρώπους» (1965), «Αμόκ» (1965), «Κοινωνία ώρα μηδέν» (1966), «Δάκρυα για την Ηλέκτρα» (1966), «Αγάπη και αίμα» (1968), «Η οδύσσεια ενός ξεριζωμένου» (1969), «Όχι» (1969), «Η κραυγή μιας αθώας» (1969), «Η Μεσόγειος φλέγεται» (1970), «Οι γενναίοι του Βορρά» (1970), «Μαντώ Μαυρογένους» και τόσες άλλες ακόμα, που αποδείχνουν την άοκνη και εργώδη παρουσία του, στην μεγάλη οθόνη. Σε διάστημα μόλις 15 ετών, ο αξέχαστος «κακός» του κινηματογράφου μας, έπαιξε σε 82 ταινίες ! Μοίρα τραγική όμως στα 44-του χρόνια, εκδήμησε αναπάντεχα από την ζωή, σκορπώντας την θλίψη στους πολυπληθείς κινηματογραφικούς φίλους του.

Ο Δημήτρης Μπισλάνης, είδε το φως της ζωής στην Θεσσαλονίκη το 1933. Μετά τις εγκύκλιες γυμνασιακές του σπουδές, ακολούθησε υποκριτική στην Αθήνα, στην Δραματική Σχολή του Ελληνικού Ωδείου. Θα κάνει την πρωτόλεια εμφάνισή του στο παλκοσένικο το 1961 με την παράσταση «Απόψε αυτοσχεδιάζουμε», με το θεατρικό σχήμα του Δημήτρη Μυράτ. Και θα ακολουθήσει μια πλατιά θεατρική και κινηματογραφική παρουσία. Μια από τις πιο χαρακτηριστικές του θεατρικές εμφανίσεις, ήταν στην παράσταση «Ο άνθρωπος που γύρισε από τον γύψο» το καλοκαίρι του 1973 στην σκηνή του «Ρέξ», πλάι στον μεγάλο Λάμπρο Κωνσταντάρα, που

έτρεφε για τον ανερχόμενο τότε Δημήτρη Μπισλάνη, μεγάλη αγάπη και εκτίμηση. Ενώ σπουδαία υπήρξε και η θεατρική του παρουσία, στην παράσταση «Βασίλισσα Αμαλία», μαζί με την Νόνικα Γαληνέα, σε σκηνοθεσία Δημήτρη Παπαμιχαήλ. Σε όλη αυτή την μακρά – στην 15-ετή υποκριτική του παρουσία – καλλιτεχνική θητεία, ο Δημήτρης Μπισλάνης, φανέρωσε ένα βαθύ δραματικό τάλαντο, που του χάρισε μια περίσεπτη θέση, στο καλλιτεχνικό μας πάνθεον. Στην μεγάλη μας οθόνη, ο βορειολλαδίτης πολιτικός, έκανε πρόβα τζενεράλε το 1962 με την ταινία η «Παγίδα» και το 1963 συμμετείχε στο μιούζικαλ «Μερικοί το προτιμούν κρύο». Έκτοτε επακολούθησε ένας κινηματογραφικός καταγισμός, που τον κατέστησε γνωστό, στο ευρύτερο κοινό του κινηματογράφου. Τέλος πολύ αξιόλογη

υπήρξε η παρουσία του Δημήτρη Μπισλάνη και στην μικρή μας οθόνη, που άφησε αδρά το αποτύπωμά του. Συμμετείχε στις πολύ επιτυχημένες σειρές : «Η Γειτονιά μας» (1972 – ΥΠΕΝΕΔ), «Παράξενος ταξιδιώτης», «Κεκλεισμένων των θυρών» (1972 – ΕΙΡΤ) και «Αστυνομικές ιστορίες». Μοίρα τραγική το 1977 ο Δημήτρης Μπισλάνης αρρώστησε αιφνίδια, μετεφέρθη σε νοσοκομείο της Γερμανίας και τελικά υπέκυψε τον Μάιο του 1977. Το αλγινό άγγελμα του

θανάτου του, πάγωσε τον καλλιτεχνικό κόσμο, αλλά και τους πολυπληθείς σινεφίλ, που τόσο τον είχαν λατρέψει. Είχε αφήσει στην σύντομη, αλλά εύκρατη καλλιτεχνική παρουσία του, αναλλοίωτο το δραματικό του σήμα. Και με αυτό, θα τον θυμόμαστε με αγάπη για πάντα !

Φιλμογραφία

Έγκλημα στο Καβούρι (1974)

Τελευταίοι του Ρούπελ (1973)

Η Μαρία της σιωπής (1973)... εισαγγελέας

Αέρα! Αέρα! Αέρα! (1972)... Στάθης, δωσίλογος

Η Αλική δικτάτωρ (1972)... Πρόεδρος δικαστηρίου

Ο άνθρωπος που έσπαγε πλάκα (1972)... Μανώλης, εργολάβος οικοδομών

Οι εκβιαστές (1972) (ως Ferdinand Bislai)

Ο θεός μου, ο Ιπποκράτης (1972)... Σωκράτης Καραγκιαούρης

Ο φαφλατάς (1971) Βαγγέλης Τσάμικος

28η Οκτωβρίου ώρα 5:30 (1971)

Παπαφλέσσας (1971)

Ο τρελοπενηντάρης (1971)... Παπαφράγκου

Μαντώ Μαυρογέννους (1971)... καπετάνιος

Αγάπησα έναν αλήτη (1971)

Αήττητος (1971)

Η κόρη του ήλιου (1971)

Οι Γενναίοι του Βορρά (1970)... Ασέμ, κομιτατζής

Στη μάχη της Κρήτης (1970)... Γερμανός, ανώτερος αξιωματικός

Γιακουμής, μια ρωμείκη καρδιά (1970)... Θανάσης

Εσένα μόνο αγαπώ (1970)

Ο Θανάσης και η Ιουλιέττα (1970)... Σταμάτης Παναγάκος

Η Μεσόγειος φλέγεται (1970)... αξιωματικός του πολεμικού ναυτικού

Αδούλωτη Ράτσα (1969)

Η κραυγή μιας αθώας (1969)... Ιάκωβος Καρασάββας

Ένας άνδρας με συνείδηση (1969)... φυλακισμένος

Για την τιμή και για τον έρωτα (1969)

Ο Άνθρωπος της Καρπαζιάς (1969)... μπράβος

Όχι (1969)... γερμανός αξιωματικός

Φτωχογειτονιά, αγάπη μου (1969)

Η Οδύσσεια ενός Ξεριζωμένου (1969)

Όταν η Πόλις πεθαίνει (1969)... Λιάσκος, ανώτερος υπάλληλος του Υπουργείου Υγείας
Αγάπη και Αίμα (1968)
Η Λεωφόρος του Μίσους (1968)
Το παρελθόν μιας γυναίκας ή Μια Νυχτα στην Κολαση (1968)
Το πιο λαμπρό μπουζούκι (1968)... Θόδωρος Μιχαλάκος
Πολύ αργά για δάκρυα (1968)... εργάτης
Στα σύνορα της προδοσίας (1968)... Βασιλικός Επίτροπος, στρατοδικείου
Εκείνος κι εκείνη (1967)
Κοντσέρτο για πολυβόλα (1967)... αστυνομικός
Δάκρυα για την Ηλέκτρα (1966)... Γιατρός
Κοινωνία ώρα μηδέν (1966)... Διευθυντής χαρτοπαικτικής λέσχης
Οι κυρίες της αυλής (1966)... αφεντικό νυχτερινού κέντρου
Στεφανία (1966) Φοιτητής
Βρώμικη πόλις (1965)... εργοστασιάρχης
Κατηγορώ τους ανθρώπους (1965)... αστυνομικός
Το δόλωμα (1964)... Αστυνομικός, της ασφάλειας
Λόλα (1964)... Σαρρής
Το χώμα βράφηκε κόκκινο (1964)
Μερικοί το προτιμούν κρύο (1963)... Παύλος

***Ο συγγραφέας Πάνος Ν. Αβραμόπουλος, είναι Α΄ Αναπληρωματικός Δημοτικός Σύμβουλος
Αθηναίων**

www.panosavramopoulos.blogspot.gr